

L'Acord General de Comerç de Serveis l'eina global del capital per comercialitzar els serveis bàsics

*L'AGCS és un acord terrible de l'OMC
(Organització Mundial del Comerç)
que pretén obrir a la competència internacional
la prestació dels serveis essencials
i que delata que ens estan privatitzant*

A ningú se li acut ara negar que el Fons Monetari Internacional imposa als països empobrits que obrin al mercat internacional els seus serveis bàsics. Tampoc no és casualitat que la reforma de la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya, que obre la possibilitat de gestionar la sanitat pública a entitats amb ànim de lucre, s'aproves un any després de l'aparició de l'AGCS, és a dir, amb l'objectiu de preparar-se pel que vindrà.

L'OMC és un dels màxims exemples de perversió de la democràcia. Malgrat que es tracta d'una organització d'estats, els representants de les empreses transnacionals hi participen i pressionen directament.

La Unió Europea és igualment esclava d'aquestes empreses (amb xifres de negoci superiors als pressupostos de molts estats) i de l'AGCS. La Comissió Europea (el govern europeu no escollit per la ciutadania) és la que negocia l'ampliació de les clàusules de privatització dels serveis bàsics i el seu calendari d'aplicació, en nom de tots els estats de la Unió. El seu representant, Pascal Lamy, ja ha anunciat que les propostes de privatització que presentarà no seran informades al Parlament Europeu, i molt menys als dels diferents estats

SANITAT PÚBLICA
DE QUALITAT
Privatitzar
és robar

La salut és un dret fonamental, reconegut com a tal en la Constitució, conquerit després de moltes lluites i que no podem deixar que cap govern ens prengui desentenent-se de la gestió directa i posant-lo en mans d'interessos privats.

Podem evitar que ens robin el dret a la salut

En l'era de la globalització, la nostra pressió coordinada amb persones i grups d'altres països pot aconseguir tirar enrere molts intents de privatització

Cal desemascarar l'engany

Cal que ens informem bé i que sapiguem informar contra la desinformació que patim

Cal trencar el consens polític, mediàtic i judicial

De fet, les recents lluites contra determinades privatitzacions ja ho estan fent

Cal imposar un control públic efectiu

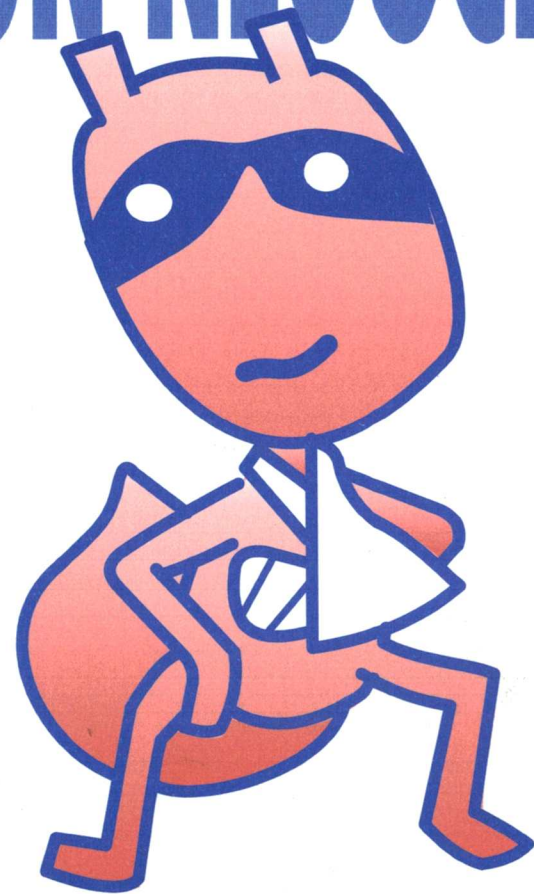
És necessari que es creïn els consells de salut previstos per la llei, amb participació real d'usuaris/àries i treballadors/ores establint fórmules de democràcia directa. Ara, la ciutadania està representada per CCOO i UGT que, al mateix temps, cobren per pertànyer al Consell de Direcció.

**Manifestem-nos contra qualsevol intent
de privatització de la sanitat
Organitzem-nos tant a nivell local com al
nivell global**

Visita la
www.pangea.org/iac/sanitat
Hi trobaràs més informació

LA SALUT NO ES UN NEGOCI

que els recursos són escassos

No ens diuen que Europa destina a sanitat el 7,4% del seu PIB i Catalunya només el 5,5. Ni tampoc que, a consciència, descapitalitzen la sanitat pública i la gestionen malament per tal que ens en cansem i ens passem a la privada.

que privat és millor que públic

Amaguen l'ànim de lucre. Per exemple, ens disfressen les EBAs (entitats de base associativa) que gestionen les ABS com a cooperatives quan en realitat es tracta de Societats Limitades (mercantils per definició) constituïdes per menys de la tercera part del personal

que tothom no té les mateixes necessitats

Ja se sap, els rics tenen la pell més fina. Fa temps que busquen que qui paga una mútua, una assegurança privada, no pagui la Seguretat Social. Així la descapitalitzaran més encara i quedarà una sanitat pública per a pobres i una privada per a rics

que diversificació és descentralització

Quan no té res a veure una cosa amb l'altra.

que són ingeniosos

Quan en realitat són uns copions, simples acòlits de la secta del gran capital internacional com veurem en l'apartat dedicat a l'AGCS.

Per acabar d'enredar la troca, diuen que no estan privatitzant

Potser tenen remordiments de consciència pel que estan fent? O simplement ens volen enganyar? Estan privatitzant tant les estructures sanitàries com la ciència i la recerca mèdiques mitjançant noves fundacions privades totalment descontrolades.

Els alts càrrecs de l'Administració

El sistema que es coneix com a "porta giratòria", alternant com a càrrecs públics i privats (aquests amb sou més alt).

Formant part dels Consells d'Administració de les empreses que creen, fet que els proporciona un bon sobresou

Amb jubilacions d'or com a presidents de Fundacions privades creades per ells mateixos

Partits polítics i sindicats

"L'oposició" que accepta quòtes de poder participant en la gestió "descentralitzada" per mig dels ajuntaments que governen i/o formant part de Consells de Direcció o de "Control"

Professionals sense escrúpols

Elits professionals que veuen protegides les seves incompatibilitats entre l'exercici públic i privat.

Residus del passat com les iguals o conductes (pagar al metge per a que t'atengui millor).

Però sobre tot, les empreses

Es constitueixen empreses només per rebre el traspàs de la gestió

Mútues, Agrupacions d'Interès Econòmic, Caixes d'Estalvis, Fundacions estimulades per la Indústria Farmacèutica o, directament, empreses transnacionals (ETN) de serveis

La suposada competència és en realitat un procés de concentració empresarial que beneficia les grans multinacionals

La Indústria Farmacèutica s'emporta una part desmesurada del pressupost, fet que li permet ampliar el seu poder

Les dues grans víctimes del model sanitari català, del procés de descapitalització del sector públic i de la privatització de la sanitat són:

Usuaris/àries

Que es veuen abocats a llargues cues, llistes d'espera, a dobles llistes d'espera (una de més curta per a qui paga assegurança privada)

Per la reducció de llits (que va parella amb la reducció de l'estada hospitalària, amb

el que això comporta de traspàs de les cures postoperatòries a la família)

Per la reducció de medicaments coberts, ...

Pels assaigs clínics i investigacions de què són objecte, sovint sense suficient informació. A més no existeix cap control de la derivació de recursos de l'assistència a la recerca que aquests assaigs suposen.

Personal del sistema sanitari

Que veu augmentades les seves càrregues de treball (gràcies a l'augment de l'activitat sense increment de plantilles)

Que veu condicionat tant el seu salari com la seva estabilitat laboral a la seva col·laboració amb el procés de privatització (actualment hi ha qui porta més de 15 anys treballant sense contractació indefinida).

Cada vegada més, es produeixen conflictes entre aquestes dues víctimes que són difícils de resoldre aïlladament.

Cada dia és més urgent que sapiguem canalitzar la nostra indignació.